

Limanımıza Doğru Usul Usul

— şafaknur · 14 Temmuz 2014

Geceleri atardık sevgi ağımızı denizlere
Rızkını aramaya çıkan balıkçılar gibi
Gecenin ve denizlerin en karanlığında hem de
Sen beni, ben de seni tutmak isterdik
Yakamozlarda yansıyan resimlerimize bakarak...

En hırçın mavilerde bile
yılmadan ayrılmadan açılırdık maviere
ekili özlemlerimizi büyütme için miydi ? deli dalgalarla
yoksa eritmek için miydi ? doğacak güneşle
bilinmez...

Kimi zaman yüreğimizdeki kapalı zarf açılır
Dışarı şen kahkahalarımız saçılıverirdi
Sonu hıçkırıklarla biteninden...
Kimi zaman da
Sevgi sarmaşığı olup tırmanırdı yıldızlara doğru sessizce
Ateş böceği gibi ışıklarını seyrederdik
El ele, göz göze yürürdük sulara inmiş bu samanyolunda...

Ama, ama
Onunla beraber korku ve hüznlerimizde ulaşırdı gökyüzüne
Sanki yarılan ekmeğin buğusu gibi
Kokusunu buram buram saçarak hem de
Sabahın ilk ışıklarında da
Bir çiy damlası gibi düşüverirdik yerlere...
Sonra yavaşça toplamaya başladık ağlarımızı
Şafağın ilk kızılığını yansıırken sulara
Ve
Beklemek için başka koyu mavi bir geceyi
Omuzlanarak o geceki rızkımızı,
limanımıza doğru usul usul yol alırdık.

Şafaknur YALÇIN